

Salahattin Kantar (1878- 1943)

SALAHATTİN KANTAR İZMİR MÜZESİNİN KIYMETLİ MÜDÜRÜNÜ KAYBETTİK

İzmirin yetiştirdiği temiz ve değerli insanlardan muharrir ve müzeci Ömer Salahattin Kantar, 17 Kasım 1943 çarşamba günü kısa bir hastalığı müteakıf ebedi olarak aramızdan ayrılmış bulunuyor.

Hicri 1296 tarihinde İzmirde doğmuş olan S. Kantar, İzmirin eski, zengin tanınmış ailelerinden (Kantar ağaları) ailesine m:nsuptu. İzmir Rüş• diye ve İdadisinde okumuştur. Fransızcası kuvvetliydi; biraz da Rumca ve İtalyanca biliyordu.

Salahaddin Kantar çocukluğundanberi zeybekliğe, efeliğe meftundu. Sonraları Odemi te ve diğer bazı yerlerde efeler arasında yaşamış, onların

ahlak ve adetlerini tetkik ederek bu müşahede ve intibalarını birçok yazılarında aksettirmiştir. Resmi ve hususi hayatında daima mertlik ve açık kalpliliği şiar edinmişti. Güzelliğe ve kahramanlığa aşık bir insandı. Hemşehri-leri onu «efe» diye anarlar ve bununla, onun manevi varlığını izah edecek en uygun tabiri bulmuş oluyorlardı: O, hakikaten İzmirin «Efesi» idi..

S. Kantarın hayatını incelerken, onu gazetecilik ve müzecilik bakımından mütalaa etmek lazımdır:

Merhum, yazıcılığa daha küçük yaştan heves etmiş ve bilhassa mizahi yazılarda muvaffakiyet göstermiştir. Meşrutiyetten evvel ve sonra İzmir Ba-sında uzun müddet çalıştı. «Köylli» gazetesi başmuharrirliğini yaptı; «Zey-bek» ve «Efe» adında haftalık mizah gazetelerini çıkardı. İzmirin işgalinde «Sada» isimli siyasi bir ga...ete neşrettiyse de gazete derhal kapatıldı. Bundan sonra bir müddet «Medeniyet» gazetesinde çalışan merhum, evvela Sökeye, oradan da Antalya ya giderek 13 39 senesinde «Antalya» gazetesi başmuharrirliğini yapmış ve orada evlenmiştir.

Salahattin Kantarı istirdadı müteakip yine İzmirde görüyoruz. Birçok gazetelerde yazıları çıkmakta ve mesleki büyük bir faaliyet göstermektedir.

Başlıca eserleri şunlardır: (Yaşayan Ölü): İşgal esnasında neşredilmiş olan bu roman, milli imanın yüksek heyecanını göstermektedir.

(Gaadana): İki perdelik milli bir piyestir. Halk gazetesinde tefrika edildikten sonra 1927 de kitap halinde yayınlanmıştır.

(Adil Mevla): Efelerin hayatına ait ohm bu roman Hizmet gazetesinde tefrika edilmiş ve 1927 de kitap olarak basılmıştır.

(Köroğlu): Bir halk romanıdır. Anadolu gazetesinde tefrika edilmiş olup, kitap halinde çıkmamıştır.

Salahattin Kantarın müzeciliğe intisabı Antalyada başlamıştır. Filhal,ika merhum, 24/1/340 tarihinde Antalya Müzesi muhafızlığına tayin edilmiş ve fakat burada uzun müddet kalmamıştır. Onun müzeciler arasında haklı bir şöhret kazanmasına sebep olan mesleki faaliyeti, İzmir müzesi rüdürlili-ğüne tayin edildiği 926 senesinin altıncı ayıdan itibaren başlar. Kendisi mesleğe bir «heveskar» oJarak katılmıştı. Ancak uzun seneler zarfında büyük bir gayret sarfederek mesleki malumatını arttırmış; müzenin gelişim ve yönetiminde pek hayırlı ve faydalı başarılarla bulunmuştur. Bilhassa Namaz-gahtaki «Devlet Agorası»nın meydana çıkarılması hususundaki çalışmaları zikre şayandır. Burada, seuelerce ve birçok müşkülata göğüs gererek çalışmış ve İzmirin en monumantal antik abidesi olan bu binalar hey'eti mecmuasının büyük bir kısmını asırların yıdığı enkazdan temizliyerek ilim aleminin tetkikine vazetmiştir. Salahattin Kantarın çalışmaları, kendisi daha hayatta iken, yurd içinde ve dışında alaka ile karşılandı; Türk Tarılt Kurumu ve Berlin Arkeoloji Enstitüsü gibi ilim kurumlarının takdirlerini kazandı.

Bugünün ve yarının müzecileri, Salahattin Kantar ve onun gibi büti.in enerji, aşk ve imanları ile bu mesleğe sarılarak yurtlarına büyük hizmetlerde bulunmuş olan idcaliscleri, hiç şüphesiz ki, daima hürmet ve şükranla anacaklardır.

Rüstem Duyuran

SİR AUREL STEİN (K. C. I. E., F. B. A., D. LITT. D. Sc.) ın HAYATI VE ESERLERİ

Dünya'da ender tesadüf edilen bazı adamlar vardır ki - ve Scein de işte bunlardan biridir - meziyet ve hayattaki başarıları, milliyet, soy sop ve bunun gibi diğer zahiri şartları ehemmiyetsiz kılar. *Marc Aurd Stein* bir Macar yahudisidir, 26 Kasım 1862 'de Budapeştede' de doğmuştur; Buda peşte ve Dresden'de mektebe gitmiş, Viyana, Tübingen ve Londra'da Şark dillerini tahsil etmiş, 1888'de Lahore Şarkiyat Fakültesi müdürü olmuş, sonra İngiliz tabiiyetine girmiş ve Hint Maarif Teşkilatı hizmetinde olmak üzere 1899'da Kalküta Medresesi Müdürlüğüne tayin edilmiş, ve 1910'dan 1929'a kadar da Hindistan Arkeolojik Araştırma teşkilatında hususi bir ,•azife ile tavzif edilmiştir. Resmen, 1929'da tekaütlüğünü istemiş olmakla beraber, keşif ve ilmi anıştırma yolundaki faaliyeti, ancak, 25 Ekim 1943'de, yani sel, sen birinci doğum gününden bir ay evvel, Kabil'de hayata gözlerini kapamasıyla nihayet bulmuştur,

Son seneler zarfında, hatta ömrünüin son yılı da dahil olmak üzere, Swat ve Indus vadilerini evreleyen dağlık arazide yorucu tetkik gezileri tertip etmiş ve bunlara iştirak etmiştir. Bu gezilerin neticelerinden biri, Saeaswati ismindeki «kurumuş ve yatağı kaybolmuş» olan nehrin yatağını keşfederek kadim coğrafyanın bir eksiğini tamamlamak olmuştur. Halbuki bu alim, daha uzun görüşlü idi, ve «*o/d Routes of Jf/estern frau*» (1940) (Batı İran'ın Eski Yolları) ismindeki kitabının ön sözünden anlaşılacağına göre, başka bir büyük imparatorluğun hudutlarında araştırmalarda bulunmayı tasarlamakta imiş. Sir Edward Maclagan'ın «The Times» gazetesinin 4 Ekim 1943 tarihli nüshasında intişar eden bir yazısında Stein'in uzun zamanından beri, araştırma ve keşif faaliyetine Afganistanda devam etmek ümidini beslediğinden bahsedilmekte idi. Bu emelini gerçekleştirmek için gerekli aranjmanları yapmak ümidi ile Kabil'e geldi. Ne çare ki planlarını tatbik mevkiine koyamadan öldü. Mamafih son sözlerinden biri şu olmuştur, «<Fevkalade bir ömür geçirdim, ve altmış seneberi ziyaret etmek istediğim Afganistan'da ölmeği çok arzu ederdim».

Stein'in eserleri hakkında tafsilatlı malümat vermeğe kalksak, bu makalede belki de başka şeye yer kalmazdı. Eserlerinin mühim bir kısmı, doğrudan doğruya gezilerinden mühlhemdir, ve ilmi keşif sahasında gayet mümtaz bir mevki işgal etmektedir. Bu mevki yalnız keşiflerinin çokluğu ve ehemmiyeti ile değil, aynı zamanda eserlerini ve raporlarını hazırlamak hususundaki yorulmaz mesaisi ,•e notlarını tanzimdeki mehareti ile de elde etmiştir. Kendi keşifleriyle doğrudan doğruya alakalı olmayan neşriyatı ara-

sında, bilhassa iki tanesi, gayet kıymetlidir. Bu iki eseri, Sanskrit etüdlerine ait olup, birinin ismi «*Raij-Tarangini*» dir (189 2). İkincisi de «*Chromcles of the Kings of Kasbmit*» (1900) isimli gayet ehemmiyetli tarihi eserin tercümesidir. Yalnız bu iki eseri mumaileyhin bir alim olarak tanınmasına yetirdi, lakin Stein gibi insanlar, ilk muvaffakiyetleri ne kadar büyük olursa olsun, devamlı mesailerle ilk başarılarını gölgede bırakırlar.

Stein'in en büyük başarısı, halen Londra ve Delhi'de muhafaza edilmekte bulunan ve edebiyat ve kültür bakımından son derece kıymetli «Stein Collecrons» isimli eserinin materyalini sağlamış bulunan kadim kervan yolları boyunca yaptığı üç keşif gezisidir. Çinlen garbe doğru 1900-1, 1906-8 ve 1913-16 yıllarında yaptığı bu seyahatlarda topladığı materyel, aşağı yukarı yarım asırdanberi Şarkiyat talebe ve alimlerinin baha biçilmez bir malumat menbaini teşkil etmiş ve etmektedir. Her üç seyahatına dair bilgi, ayrı ayrı kıymetli birer ilmi abide sayılacak üç kitapta bulunmakla beraber, (On *Centrat Asien Tracks*, 1933) isimli bir kitabında her üç seyahatın mükemmel hülusalaları bir araya toplanmıştır. Çin'in garp hudutları boyunca üçüncü bir Orta Asya gezisi tertip etmişti, hatta 1930 yılında yola bile çıkmıyordu. Fakat o zamanki Nanking Hükümetinin mümanaatı üzerine Stein enerjisini başka yerlere tevcih etmeğe mecbur kaldı.

Birinci Seyahatta (1900) Khotan çöllerinde, kadim bir hint dilinde Khotan ve Kuche, ve Çin ve Tibet dillerinde bulunduğu vesikalarla, Hint kültürünün ve Budistlerin misyoner faaliyetlerinin Hindistan hudutlarından çok uzaklara kadar eriştiğini katı bir şekilde ispat etti.

ikinci Seyahatta (1906-8) Stein ilk gezisinde bulunduğu yerleri tekrar gördükten sonra, Garbi Hindistana doğru cem'an 10.000 mil bulan muhtelif yollar üzerinde ilerledi. Bu gezisinin en büyük başarısı, Tung Huang'da bir Taosit mabedinde meydana çıkardığı «gizli kütüphanede» bulunduğu kadim dini eserlerdir. İşte bu yolculuğu esnasında, Stein don yüzünden bir ayağının bütün parmaklarını kaybetti. Büyük sayıda ele geçirdiği duvar **tezyinatı**nın, Budist sanatı ve eski resim etüdlerine çok büyük yardımı dokunmuştur. Bu keşifleri, (*A Catalogue of Paintings from Tuu-Huang*) isimli bir katalog halinde, 1931'de Arthur Waley ismiyle neşredildi. 1925'den ölümüne kadar, Stein hazırlamakta olduğu yeni bir suret katalogunun üzerine çok dışınıştı. Yakında intişar edeceğini ümit ettiğim bu eser, 1925'de (*1/Je Tboimnd Buddbas*) ismi ile neşredilen kataloga benziyecektir.

Oçünbü Seyabatta (1913-16) cem'an 11,000 mil mesafe katedilmiş ve elde edilen neticelerden biri de, o zamana kadar hiçbir Avrupalının ayak basmamış olduğu Hindu Kush havalisinde 12.000 mil murabbalık sahanın haritasının çıkarılması olmuştur. Ele geçirilen külliyetli miktarda eski çanak çömlek ve yazılar, Stein'in asarı atika ve muhtelif dillerdeki vesaik koleksiyonuna zengin ilaveler sağlamıştır.

Çin hudutlarına yapmağı tasarladığı dördüncü seyahatı 1930'da akamete uğrayınca, Stein, Hindistanın şimali garbi hudutları ile, Belucistan ve İran'da arkeolojik gezilere ve Roma İmparatorluğunun şark hudutlarını tahkike

başladı. 1923-5 yıllarında ve bunu takip eden seneler zarfında, tarih-ten evvelki zamanlara ait bir Indus medeniyetinin keşfedilmiş olması, ve bu medeniyetin Mohenjodaro ve Harappa'da bulunmuş olması Indus'un garbındaki araziye nazarı dikkati çekmiş, ve 1926-8 senelerinde Swat, Veziristan ve Belucist-in'da yapılan üç gezi ile 1932-6 yıllarında İran'da yapılan dört seyahat tarihten evvelki zamanlara ait meskün yerleri keşfetmek gayesiyle yapılmıştı. Bu seyahatlardan ikisi esnasında, Stein'ia çalışmaları, İskender'in Hindistan'ı istilasında faydalandığı topoğrafik vaziyeti inceliyerek «*Dil Alexander's track to the Indus*» (1929) isimli kitabında meydana çıkardığı hakikatları izah etmiştir. Stein'in mesaisinin bu tali mahsulünün, elbette tarihten evvelki zamana ait bir sürü çanak çömleğin bulunmasından, ki bunların kıymetlendirilmesi ancak mütehasısların işidir, daha kıymetli neticeler sağlamıştır. İskenderin seferlerinin topoğrafik ciheti Stein'in

alakadar edegelmış ve «*A, chaeological recoma,ssances in the East - India and South Eastern Iran*» (1937) isimli eseri ile pek yeni bir tarih taşıyan (Ekim 1942) «*Afr.: "Alexander's crossing of the Tigris"*» isimli raporunda bu konu üzerindeki buluşlarını anlatmıştır.

Roma İmparatorluğunun hudutları hakkında Irak ve Trans, Jordania'da (1929-30) senelerinde yaptığı tetkikattan ancak kısaca bahsedebi leceğim. Bu tetkikatı esnasındadır ki, Stein, uçak vasıtasıyla fotoğrafik istikşafın ehemmiyetini ilk defa kavramıştır. Filo kumandanı C. Hilton'un («The Times») gazetesinin 30 Ekim 1943 tarihli nüshasında İntişar eden bir yazısında, o zaman 67 yaşında bulunan Stein'i ilk defa tayyare ile uçuşunu anlatmaktadır. Secin pek ufak tefek bir adammış ve bir gün uçarken kumandan Hilton geri bakıp ta alimi tayyarede göremeyince onu düşmüş zannetmişti. Sonra doğrularak iyice baktığı zaman, alimi, tayyarenin döşemesi üzerinde büzülmüş, elinde bir kitap, onu tetkik eder görmüş.

Sir Aurel Stein'in bütün ömrü boyunca elde ettiği linguistik, edebî ve kültürel materyeli tetkik etmek için bütün enerjilerini sarfeden «savan» ların sayısı ve muhtelif milliyetlerden oluşu, onun ilmi başarı sahasındaki yüksek mevkiini tasdik eder. «The Times» gazetesinin 4 Kasım 1943 tarihli nüshasında, mumaileyh hakkında çıkan bir yazı, onun şahsiyetinden bahsederek demektedir ki:

Herkesin kendisini ne kadar sevdiğini ve birkaç dakika onunla beraber bulunmak için kendisine ufak bir hizmette bulunmağa can atıklarını görmeyecek kadar alçak gönüllü idi. Aynı yazar, mumaileyh ömrünün son 40 senesini hemen hemen tam bir inzivada geçirdiği halde iki kıtanın muhtelif yerlerinde, kendisine çok bağlı, bir sürü arkadaşı bulunduğuna işaret etmektedir. Arkadaşı İtalyan kaşifi Filippo de Filippi'nin hatırasından bahsederken, kullanmış olduğu şu kelimeler, tam kendisinin hak ettiği sözlerdir:

«Onu bilen ve sevenler nazarında çok çok erken ölmüştür. Maamafih, hayatını vakfettiği büyük işi bitirmişti ve insanlar arzın meseleleriyle meşgul olma ve bunun için dağların yüksekliklerine cezbedilmeğe devam ettikçe onun başlılları da yaşıyacaktır.»